

Thư thứ nhất cho Ti-mô-thê

¹ Phao-lô, vâng mạng Đức Chúa Trời là Cứu Chúa chúng ta, và vâng mạng Đức Chúa Jêsus Christ là sự trông cậy chúng ta, làm sứ đồ của Đức Chúa Jêsus Christ, ² gọi cho Ti-mô-thê, là con thật của ta trong đức tin: nguyên xin con được ân điển, sự thương xót và sự bình an ban cho bởi Đức Chúa Trời, Cha chúng ta, và bởi Đức Chúa Jêsus Christ, Chúa chúng ta! ³ Ta nay nhắc lại mạng lệnh mà ta đã truyền cho con, khi ta đi sang xứ Ma-xê-đoan, con phải ở lại Ê-phê-sô, để răn bảo những người kia đừng truyền dạy một đạo giáo khác, ⁴ đừng nghe phù ngôn và gia phổ vô cùng, là những điều gây nên sự cãi lầy, chớ chẳng bỏ sự mở mang công việc của Đức Chúa Trời, là công việc được trọn bởi đức tin. ⁵ Mục đích của sự răn bảo, ấy là sự yêu thương, bởi lòng tinh sạch, lương tâm tốt và đức tin thật mà sanh ra. ⁶ Có vài kẻ xây bỏ mục đích đó, đi tìm những lời vô ích; ⁷ họ muốn làm thầy dạy luật, mà không hiểu điều mình nói hoặc điều mình tự quyết. ⁸ Vả, chúng ta biết luật pháp vẫn tốt lành cho kẻ dùng ra cách chính đáng, ⁹ và biết rõ ràng luật pháp không phải lập ra cho người công bình, bèn là vì những kẻ trái luật pháp, bậy nghịch, vì những kẻ không tin kính, phạm tội, những kẻ vô đạo, nói phạm thánh thần, những kẻ giết cha mẹ, giết người, ¹⁰ vì những kẻ tà dâm, kẻ đắm nam sắc, ăn cướp người, nói dối, thề dối, và vì hết thảy sự trái nghịch với đạo lành. ¹¹ Ấy đó là điều đạo Tin Lành vinh hiển của Đức Chúa Trời hạnh phước dạy dỗ, mà sự truyền đạo đó đã giao phó cho ta. ¹² Ta cảm tạ Đấng ban thêm sức cho ta,

là Đức Chúa Jêsus Christ, Chúa chúng ta, về sự Ngài đã xét ta là trung thành, lập ta làm kẻ giúp việc; ¹³ ta ngày trước vốn là người phạm thượng, hay bắt bớ, hung bạo, nhưng ta đã đội ơn thương xót, vì ta đã làm những sự đó đang lúc ta ngu muội chưa tin. ¹⁴ Ân điển của Chúa chúng ta đã dư dật trong ta, với đức tin cùng sự thương yêu trong Đức Chúa Jêsus Christ. ¹⁵ Đức Chúa Jêsus Christ đã đến trong thế gian để cứu vớt kẻ có tội, ấy là lời chắc chắn, đáng đem lòng tin trọn vẹn mà nhận lấy; trong những kẻ có tội đó ta là đầu. ¹⁶ Nhưng ta đã đội ơn thương xót, hầu cho Đức Chúa Jêsus Christ tỏ mọi sự nhịn nhục của Ngài ra trong ta là kẻ làm đầu, để dùng ta làm gương cho những kẻ sẽ tin Ngài được sự sống đời đời. ¹⁷ Nguyên xin sự tôn quý, vinh hiển đời đời vô cùng về nơi Vua muôn đời, không hề hư nát, không thấy được, tức là Đức Chúa Trời có một mà thôi! A-men. ¹⁸ Hỡi Ti-mô-thê, con ta, sự rắn bảo mà ta truyền cho con, theo các lời tiên tri đã chỉ về con, tức là, phải nhờ những lời đó mà đánh trận tốt lành, ¹⁹ cầm giữ đức tin và lương tâm tốt. Mấy kẻ đã chối bỏ lương tâm đó, thì đức tin họ bị chìm đắm: ²⁰ trong số ấy có Hy-mê-nê và A-léc-xan-đơ, ta đã phó cho qui Sa-tan rồi, hầu cho họ học biết đừng phạm thượng nữa.

2

¹ Vậy, trước hết mọi sự ta dặn rằng, phải khẩn nguyện, cầu xin, kêu van, tạ ơn cho mọi người, ² cho các vua, cho hết thảy các bậc cầm quyền, để chúng ta được lấy điều nhân đức và thành thật mà ở đời cho bình tịnh yên ổn. ³ Ấy là một sự lành và đẹp mắt Đức Chúa Trời, là Cứu Chúa chúng ta, ⁴ Ngài muốn cho mọi người được cứu rỗi và hiểu biết lẽ thật. ⁵ Vì chỉ có một Đức Chúa Trời, và

chỉ có một Đấng Trung bảo ở giữa Đức Chúa Trời và loài người, tức là Đức Chúa Jêsus Christ, là người; ⁶ Ngài đã phó chính mình Ngài làm giá chuộc mọi người. Ấy là lời chứng đã làm đúng k” ⁷ (ta nói thật, không nói dối), vì lời chứng ấy, ta đã được cử làm thầy giảng, là sứ đồ và giáo sư cho dân ngoại, để dạy họ về đức tin và về lẽ thật. ⁸ Vậy, ta muốn những người đàn ông đều giơ tay thánh sạch lên trời, mà cầu nguyện khắp mọi nơi, chớ có giận dữ và cãi cọ. ⁹ Ta cũng muốn rằng những người đàn bà ăn mặc một cách gọn ghẽ, lấy nét na và đức hạnh giới mình, không dùng những tóc gióc, vàng, châu ngọc và áo quần quý giá, ¹⁰ nhưng dùng việc lành, theo lẽ đương nhiên của người đàn bà tin kính Chúa. ¹¹ Đàn bà phải yên lặng mà nghe dạy, lại phải vâng phục mọi đàn ông. ¹² Ta không cho phép đàn bà dạy dỗ, cũng không được cầm quyền trên đàn ông; nhưng phải ở yên lặng. ¹³ Vì A-đam được dựng nên trước nhất, rồi mới tới Ê-va. ¹⁴ Lại không phải A-đam bị dỗ dành, bèn là người đàn bà bị dỗ dành mà sa vào tội lỗi. ¹⁵ Dầu vậy, nếu đàn bà lấy đức hạnh mà bền đỗ trong đức tin, trong sự yêu thương, và trong sự nên thánh, thì sẽ nhân đẻ con mà được cứu rỗi.

3

¹ Ví bằng có kẻ mong được làm giám mục, ấy là ưa muốn một việc tốt lành; lời đó là phải lắm. ² Vậy, người giám mục cần phải không chỗ trách được, là chông chỉ một vợ mà thôi, có tiết độ, có tài trí, xứng đáng, hay tiếp khách và khéo dạy dỗ. ³ Đừng mê rượu, cũng đừng hung bạo, nhưng phải mềm mại hòa nhã; lại đừng ham tiền bạc; ⁴ phải khéo cai trị nhà riêng mình, giữ con cái mình cho vâng phục và ngay thật trọn vẹn; ⁵ vì nếu có ai không biết cai trị nhà riêng mình, thì làm sao cai trị được Hội thánh

của Đức Chúa Trời? ⁶ Người mới tin đạo không được làm giám mục, e người tự kiêu mà sa vào án phạt của ma quỷ chẳng. ⁷ Người giám mục lại phải được người ngoại làm chứng tốt cho, kéo bị sỉ nhục và mắc bẫy ma quỷ. ⁸ Các chấp sự cũng phải cho nghiêm trọng, không được nói hai lời, không được ghiền rượu, không được tham lợi phi nghĩa, ⁹ nhưng phải lấy lương tâm thanh sạch giữ lẽ mầu nhiệm của đức tin. ¹⁰ Những người đó cũng phải chịu thử thách trước đã, nếu không chỗ trách được thì mới được làm chức chấp sự. ¹¹ Vợ các chấp sự cũng phải nghiêm trọng, chớ nói xấu, phải có tiết độ và trung tín trong mọi việc. ¹² Các chấp sự chỉ nên làm chồng của một vợ mà thôi, phải khéo cai trị con cái và nhà riêng mình. ¹³ Vì ai khéo làm chức vụ mình thì được bực cao trọng và lòng rất dạn dĩ trong đức tin đến Đức Chúa Jêsus Christ. ¹⁴ Ta mong mau mau đến thăm con, nhưng viết thư này, ¹⁵ phòng ta có chậm đến, thì con biết làm thế nào trong nhà Đức Chúa Trời, tức là Hội thánh của Đức Chúa Trời hằng sống, trụ và nền của lẽ thật vậy. ¹⁶ Mọi người đều cho sự mầu nhiệm của sự tin kính là lớn lắm: Đáng đã được tỏ ra trong xác thịt, Thì đã được Đức Thánh Linh xưng là công bình, Được thiên sứ trông thấy, Được giảng ra cho dân ngoại, Được thiên hạ tin cậy, Được cất lên trong sự vinh hiển.

4

¹ Vả, Đức Thánh Linh phán tỏ tường rằng, trong đời sau rốt, có mấy kẻ sẽ bội đạo mà theo các thần lừa dối, và đạo lý của quỷ dữ, ² bị lầm lạc bởi sự giả hình của giáo sư dối, là kẻ có lương tâm đã lì, ³ họ sẽ cấm cưới gả, và biểu kiêng các thức ăn Đức Chúa Trời đã dựng nên cho kẻ có lòng tin và biết lẽ thật, tạ ơn mà dùng lấy. ⁴ Vả, mọi vật Đức

Chúa Trời đã dựng nên đều là tốt lành cả, không một vật chi đáng bỏ, miễn là mình cảm ơn mà ăn lấy thì được; ⁵ vì nhờ lời Đức Chúa Trời và lời cầu nguyện mà vật đó được nên thánh. ⁶ Con giải tỏ các việc đó cho anh em, thì con sẽ nên kẻ giúp việc ngay lành của Đức Chúa Jêsus Christ, được nuôi bởi các lời của đức tin và đạo lý lành mà con đã theo. ⁷ Những lời hư ngụy phạm tục giống như chuyện bịa các bà già, thì hãy bỏ đi, và tập tành sự tin kính. ⁸ Vì sự tập tành thân thể ích lợi chẳng bao lăm, còn như sự tin kính là ích cho mọi việc, vì có lời hứa về đời này và về đời sau nữa. ⁹ Aáy đó là một lời nói chắc chắn, đáng đem lòng tin trọn vẹn mà nhận lấy. ¹⁰ Vả, nếu chúng ta khó nhọc và đánh trận, ấy là đã để sự trông cậy ta trong Đức Chúa Trời hằng sống, Ngài là Cứu Chúa của mọi người, mà nhất là của tín đồ. ¹¹ Kia là điều con phải rao truyền và dạy dỗ. ¹² Chớ để người ta khinh con vì trẻ tuổi; nhưng phải lấy lời nói, nết làm, sự yêu thương, đức tin và sự tinh sạch mà làm gương cho các tín đồ. ¹³ Hãy chăm chỉ đọc sách, khuyên bảo, dạy dỗ, cho đến chừng ta đến. ¹⁴ Đừng bỏ quên ơn ban trong lòng con, là ơn bởi lời tiên tri nhân hội trưởng lão đặt tay mà đã ban cho con vậy. ¹⁵ Hãy sẵn sóc chuyên lo những việc đó, hầu cho thiên hạ thấy sự tấn tới của con. ¹⁶ Hãy giữ chính mình con và sự dạy dỗ của con; phải bền đỗ trong mọi sự đó, vì làm như vậy thì con và kẻ nghe con sẽ được cứu.

5

¹ Chớ quở nặng người già cả, nhưng hãy khuyên dỗ họ như cha, còn kẻ trẻ thì như anh em, ² đàn bà có tuổi cũng như mẹ, bọn thiếu nữ như chị em, mà phải lấy cách thanh sạch trọn vẹn. ³ Hãy kính những người đàn bà góa

thật là góa. ⁴ Nhưng nếu bà góa có con hoặc cháu, thì con cháu trước phải học làm điều thảo đối với nhà riêng mình và báo đáp cha mẹ; vì điều đó đẹp lòng Đức Chúa Trời. ⁵ Người thật góa ở một mình, đã để lòng trông cậy nơi Đức Chúa Trời, ngày đêm bên lòng cầu nguyện nài xin. ⁶ Nhưng về phần kẻ ưa sự vui chơi, thì dầu sống cũng như chết. ⁷ Hãy nhắc lại những điều đó cho họ hầu cho họ không chỗ trách được. ⁸ Ví bằng có ai không sẵn sóc đến bà con mình, nhất là không sẵn sóc đến người nhà mình, ấy là người chối bỏ đức tin, lại xấu hơn người không tin nữa. ⁹ Cho được ghi tên vào sổ đàn bà góa, thì người đàn bà phải đủ sáu mươi tuổi, vốn chỉ có một chồng mà thôi, ¹⁰ phải là người được tiếng khen vì việc phước đức mình, như đã nuôi con cái, đãi đằng khách lạ, rửa chân thánh đồ, cứu giúp kẻ khốn nạn, và làm đủ các việc phước đức. ¹¹ Nhưng hãy từ chối những đàn bà góa còn trẻ quá; vì lúc thú vui xui họ lìa khỏi Đấng Christ, thì họ muốn lấy chồng, ¹² bội lời thệ ước ban đầu mà chuốc lấy điều quở trách vào mình. ¹³ Đó là vì họ hay ở không, quen thói chạy nhà này sang nhà khác; nào những họ ở không thôi đâu, lại còn thày lay thốc mách, hay nói những việc không đáng nói nữa. ¹⁴ Vậy ta muốn những gái góa còn trẻ nên lấy chồng, sanh con cái, cai trị nhà mình, khỏi làm có cho kẻ thù nghịch nói xấu. ¹⁵ Vì đã có một vài bà góa bội đi mà theo qui Sa-tan. ¹⁶ Nếu tín đồ nào có đàn bà góa trong nhà mình, thì phải giúp đỡ họ, cho khỏi lụy đến Hội thánh, hầu cho Hội thánh có thể giúp đỡ những người thật góa. ¹⁷ Các trưởng lão khéo cai trị Hội thánh thì mình phải kính trọng bội phần, nhất là những người chịu chức rao giảng và dạy dỗ. ¹⁸ Vì Kinh Thánh rằng: Người chớ khờp miệng con bò

đang đập lúa; và người làm công thì đáng được tiền công mình. ¹⁹ Đừng chấp một cái đơn nào kiện một trưởng lão mà không có hai hoặc ba người làm chứng. ²⁰ Kẻ có lỗi, hãy quở trách họ trước mặt mọi người, để làm cho kẻ khác sợ. ²¹ Trước mặt Đức Chúa Trời, trước mặt Đức Chúa Jêsus Christ, và trước mặt các thiên sứ được chọn, ta răn bảo con giữ những điều đó, đừng in trí trước, phạm việc gì cũng chớ tây vị bên nào. ²² Đừng vội vàng đặt tay trên ai, chớ hề nhúng vào tội lỗi kẻ khác; hãy giữ mình cho thanh sạch. ²³ Đừng chỉ uống nước luôn; nhưng phải uống một ít rượu, vì cố tì vị con, và con hay khó ở. ²⁴ Có người thì tội lỗi bị bày tỏ và chỉ người đó ra trước khi phán xét; còn có người thì sau rồi mới bị bày tỏ ra. ²⁵ Các việc lành cũng vậy: có việc thì bày ra, lại có việc thì không bày ra, mà sau rồi cũng không giấu kín được.

6

¹ Hết thầy những kẻ dưới ách đầy tớ phải coi chủ mình là đáng trọng mọi đàng, hầu cho danh hiệu và đạo lý của Đức Chúa Trời khỏi bị làm trò cho người phạm thượng. ² Ai có chủ là tín đồ, thì không nên lấy cố anh em mà khinh dễ, nhưng phải càng hầu việc hơn, vì kẻ được công của mình là tín đồ và người rất yêu dấu. Đó là điều con phải dạy dỗ khuyên bảo họ. ³ Ví thử có người dạy dỗ đạo khác, không theo lời có ích của Đức Chúa Jêsus Christ chúng ta và đạo lý theo sự tin kính, ⁴ thì người đó là lên mình kiêu ngạo, không biết chi hết; nhưng có bịnh hay gạn hỏi, cãi lầy, bởi đó sanh sự ghen ghét, tranh cạnh, gièm chê, nghi ngờ xấu xa, ⁵ cùng những lời cãi lẽ hư không của kẻ có lòng hư xấu, thiếu mất lẽ thật, coi sự tin kính như là nguồn lợi vậy. ⁶ Và, sự tin kính cùng sự thỏa lòng ấy là một lợi lớn. ⁷ Vì chúng ta ra đời chẳng hề đem gì theo, chúng

ta qua đời cũng chẳng đem gì đi được. ⁸ Như vậy, miễn là đủ ăn đủ mặc thì phải thỏa lòng; ⁹ Còn như kẻ muốn nên giàu có, ắt sa vào sự cám dỗ, mắc bẫy dò, ngã trong nhiều sự tham muốn vô lý thiệt hại kia, là sự làm đắm người ta vào sự hủy diệt hư mất. ¹⁰ Bởi chưng sự tham tiền bạc là cội rễ mọi điều ác, có kẻ vì đeo đuổi nó mà bội đạo, chuốc lấy nhiều điều đau đớn. ¹¹ Nhưng, hỡi con, là người của Đức Chúa Trời, hãy tránh những sự đó đi, mà tìm điều công bình, tin kính, đức tin, yêu thương, nhịn nhục, mềm mại. ¹² Hãy vì đức tin mà đánh trận tốt lành, bắt lấy sự sống đời đời, là sự mà con đã được gọi đến, và vì đó mà con đã làm chứng tốt lành trước mặt nhiều người chứng kiến. ¹³ Trước mặt Đức Chúa Trời là Đấng ban sự sống cho mọi vật, và trước mặt Đức Chúa Jêsus Christ là Đấng làm chứng tốt nơi Bôn-xơ Phi-lát, ta khuyên con ¹⁴ phải giữ điều răn, ở cho không vết tích và không chỗ trách được, cho đến k” sự hiện ra của Đức Chúa Jêsus Christ chúng ta, ¹⁵ là sự mà Đấng Chủ tế hạnh phước và có một đến k” sẽ tỏ ra, là Vua của mọi vua, Chúa của mọi chúa, ¹⁶ một mình Ngài có sự không hề chết, ở nơi sự sáng không thể đến gần được, chẳng người nào từng thấy Ngài và cũng không thấy được, danh vọng, quyền năng thuộc về Ngài đời đời! A-men. ¹⁷ Hãy răn bảo kẻ giàu ở thế gian này đừng kiêu ngạo và đừng để lòng trông cậy nơi của cải không chắc chắn, nhưng hãy để lòng trông cậy nơi Đức Chúa Trời, là Đấng mỗi ngày ban mọi vật dư dật cho chúng ta được hưởng. ¹⁸ Hãy răn bảo họ làm điều lành, làm nhiều việc phước đức, kíp ban phát và phân chia của mình có, ¹⁹ vậy thì dôn chứa về ngày sau một cái nền tốt và bền vững cho mình, để được cầm lấy sự sống thật. ²⁰ Hỡi Ti-mô-thê,

hãy giữ lấy sự giao phó đã nấy cho con, tránh những lời hư không phạm tục và những sự cãi lẽ bằng tri thức ngụy xưng là tri thức. ²¹ Aáy vì muốn luyện tập tri thức đó, nên có người bội đạo. Nguyên xin ân điển ở cùng các anh em!

Kinh Thánh

The New Testament in the Vietnamese language (1923)

Public Domain

Language: Tiếng Việt (Vietnamese)

Translation by: William Cadman (1883-1948)

Contributor: Christian and Missionary Alliance

This free Bible is provided to you courtesy of eBible.org.

NT first published 1923, OT first published 1925. The New Testament permanently and irrevocably entered the Public Domain on January 1, 2019 due to copyright expiration. The Old Testament will enter the Public Domain on January 1, 2021.

2019-02-26

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 14 Mar 2019 from source files dated 21 Dec 2018

b0911a70-1760-5840-8eb8-b0fba74ed77e